

2. Graddol, D. English next. London, UK: British Council. 2006.
3. Lo Bianco, J. Culture: Visible, invisible and multiple. In J. Lo Bianco & C. Crozet (Eds.) Teaching invisible culture: Classroom practice and theory (pp. 11-38). Melbourne: Language Australia Ltd. 2003.
4. Omaggio Hadley, A. Teaching Language in Context. Boston, MA.: Heinle & Heinle. 1993.
5. Savignon, S. J., & Sysoyev, P. V. Sociocultural strategies for a dialogue of cultures. The Modern Language Journal. 2002. 508-524 pp.

Світлана Король (м. Хмельницький)

ВИКОРИСТАННЯ МНЕМІЧНИХ ПРИЙОМІВ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ ЗАПАМ'ЯТОВУВАННЯ НОВИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ

В час підвищеного попиту на знання іноземних мов все більшого значення набуває пошук ефективних технологій їх навчання. Одним з проблемних питань у навчанні іноземної мови є формування і розвиток лексичної компетенції, під якою розуміють лексичні знання, а також здатність використовувати мовний словниковий запас в усному та писемному мовленні. Поповнення запасу іншомовних лексичних одиниць відбувається у різний спосіб, серед яких одним із найбільш ефективних можна виділити використання прийомів мнемотехніки. Саме тому метою дослідження було обрано питання виявлення позитивного досвіду використання мнемічних прийомів для збагачення запасу іншомовної лексики в процесі навчання іноземної мови.

Мнемотехніка відома з давніх часів і налічує як мінімум дві тисячі років. Греки перші помітили, що пам'ять людини безпосередньо пов'язана з її почуттями. Чим більше вражень отримує людина, тим яскравіші спогади. Отже, щоб щось запам'ятати, треба підключити різні асоціації [1]. Спочатку з'явився термін «mnemonikon», що з грецької означає – мистецтво запам'ятовування, на честь древньогрецької богині пам'яті Мнемозини, який використовувався Піфагором Самоським ще у VI ст. до н.е. Прийоми мнемотехніки також

вивчали та розробляли такі видатні історичні постаті як Цицерон, Джордано Бруно, Арістотель. Існує думка, що своєю феноменальною пам'яттю Юлій Цезар і Наполеон Бонапарт завдячують також мнемотехніці [2].

Особливістю мнемотехніки є те, що вона дозволяє використовувати природні механізми пам'яті мозку задля контролю процесу запам'ятовування, зберігання та відновлення інформації. Такий спосіб запам'ятовування у десятки разів перевищує можливості звичайної пам'яті. Отже, під мнемотехнікою розуміють таку майстерність запам'ятовування, що об'єднує сукупність прийомів та засобів утворення штучних асоціацій задля полегшення процесу запам'ятовування, збереження і відтворення інформації.

Під час навчання іноземної мови, де запам'ятовування відіграє ключову роль, використання мнемотехнічних прийомів стає доцільним, адже вони сприяють оволодінню навчальним матеріалом, полегшуючи шляхи для його запам'ятовування [4].

Розглянемо декілька прийомів мнемотехніки, що відзначаються своєю ефективністю. Одним і з них є прийом створення асоціацій задля запам'ятовування нових слів. Якщо до конкретного словом одразу виникає асоціація, то воно легше запам'ятовується [3]. Наприклад, при вивченні німецької мови можна використовувати так звані фонетичні асоціації з англійською та українською мовами. Наприклад, німецькі слова «Familie», «Bett», «Wasser» асоціюються відповідно з англійськими словами «family», «bed» та «water». Запам'ятовуючи німецьке слово «Volk» (народ), згадується українське «фольклор» (народна творчість), а слово «Gift» (отрута) подібно за звучанням до англійського «gift» (подарунок). В наведеному прикладі зовсім протилежне значення може підсилити його запам'ятовування.

Прийом застосування карток полягає в тому, щоб записувати нові слова разом з перекладом на так звані картки. З одного боку записується слово або вираз німецькою мовою, із зворотного боку – українською. Цей метод є досить ефективним тому, що завдяки карткам, можна вчити слова будь-де. Основною перевагою цього методу є те, що картки допомагають запам'ятати і правильне написання слів. Крім того, цей спосіб дає можливість періодично повторювати слова, час від часу змінюючи набір карток, а це, в свою чергу дозволяє не забувати їх, та використовувати їх у мовленні.

Зміст прийому розширення синонімічного ряду полягає в тому, щоб до нових слів підбирати синоніми, розширюючи цей список у ході вивчення іноземної мови. Володіння широким синонімічним рядом дозволяє точніше висловлювати свої думки іноземною мовою, завдяки чому прискорюється швидкість мовлення. Наприклад, синонімами до слова «klug» можуть бути – *intelligent, weise, vernünftig, gebildet* та інші.

Прийом маркування полягає у використанні наклейок з відповідними словами, які прикріплюються на певні речі. Перевагою цього методу є те, що слова весь час потрапляють на очі і таким чином запам'ятовуються [4].

Суть прийому запам'ятовування слів фразами полягає у тому, що під час вивчення тієї чи іншої розмовної теми досить ефективним методом слугує запам'ятовування слів фразами. В даному випадку слова вивчаються не окремо, а цілими виразами з ними, щоб згодом ці фрази або вирази самостійно згадувалися у потрібний момент.

Прийом складання речень або розповіді полягає у складанні з незнайомими словами не фраз, а речень або розповіді. Перевагою цього методу є використання нових слів у контексті.

Отже, існує безліч ефективних прийомів мнемотехніки, які сприяють якісному запам'ятовуванню іншомовного матеріалу; розширюють творчі можливості особистості; підвищують навчальну мотивацію та успішність; сприяють самостійності в інтелектуальній та практичній діяльності.

Список використаної літератури

1. Айзенварг Л. Г. Волшебство памяти, или эйдетика. Психология и соционика международных отношений. 2009. № 7. С. 20-26.
2. Зиганов М., Мнемотехніка. Запам'ятовування на основі візуального мислення. К. : Школа раціонального читання, 2001. 304 с.
3. Schwartz R. E. Concept of Definition: A Key to Improving Students' Vocabulary. The Hague: Mouton, 2014. P. 116-118.
4. Sperber H. G. Mnemotechniken im Fremdsprachenerwerb mit Schwerpunkt München: Iudicium, 2009. P. 344.